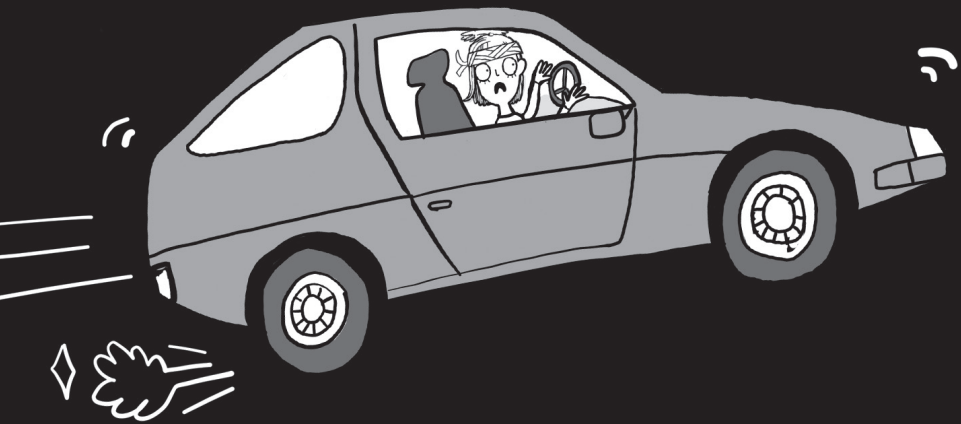

HET JAAR 2053
VIJF DAGEN NADAT
ONZE WERELD IS
VERGAAN

Het is dag 5 en het ziet er niet goed voor ons uit.
Je vraagt je waarschijnlijk af wat ik hier doe.

Mijn naam is Eliza; ik ben degene die opgesloten
zit in deze auto.

De auto zweeft door de ruimte, een miljoen kilometer bij de aarde vandaan. Het is raar, maar de radio doet het nog en ik hoor iemand 'Life on Mars?' zingen uit een van de speakers.

Mijn kleine broertje Johnnie is er nog slechter aan toe – hij zit opgesloten in de achterbak met onze hond en een bom. En aan zijn gekrijs te horen heeft hij net melk gemorst op een gedroogde vampierinktvis die op het punt staat weer vochtig te worden en hun gezichten weg te vreten.

Je maakt je waarschijnlijk zorgen om ons.
Waarschijnlijk hou je je adem in en denk je: *Wat gebeurt er wanneer de zuurstof opraakt?*

Maar maak je geen zorgen – je moet je nooit
zorgen maken. Dat heeft geen enkele zin. Daar
ben ik vijf dagen geleden op een akelige manier
achter gekomen.

HOE LEER IK OM ME GEEN ZORGEN TE MAKEN? (DE AKELIGE MANIER)

Vroeger maakte ik me altijd zorgen. Over alles.

Het leven valt niet mee voor een kind in het jaar 2053. Alle bekende problemen waar kinderen zich altijd al zorgen over hebben moeten maken bestaan nog, aangevuld met een hele berg NIEUWE problemen. Je komt in 2053 echt nergens meer ongestraft mee weg.

Juffen en meesters kunnen zelfs zien wat je dénkt.

Pestkoppen kunnen je áltijd pesten, óveral.

Sadie Treitertroel (ook wel bekend als de wc-doorspoelsadist) kan alles hacken. Zelfs de smart-wc op school, die ze kan doorspoelen wanneer ze maar wil.

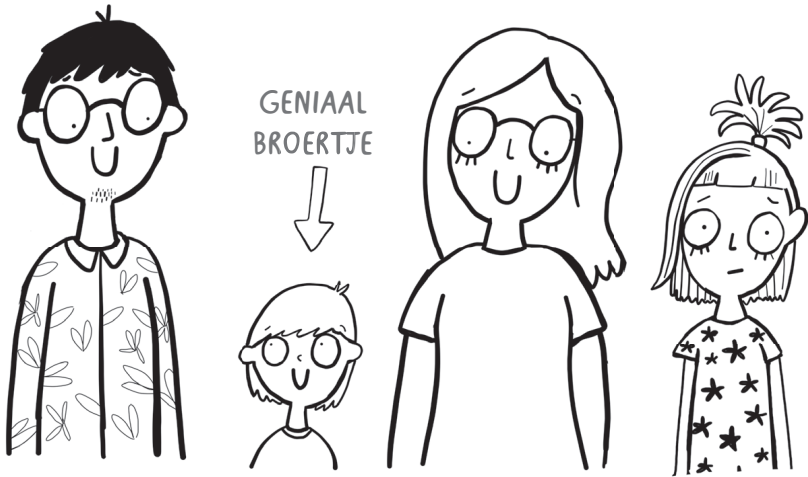
En dan zijn alle normale dingen er nog waar kinderen zich altijd zorgen over maken.

Zoals: ga ik dood tijdens de gymles?

MENEER MURRAY, MIJN DUIVELSE GYMLERAAR

En: is mijn kleine broertje slimmer dan ik?

Gooi dat alles bij elkaar en je hebt één dikke, vette nachtmerrie vol problemen.

Mijn moeder zegt dat ik iets te veel fantasie heb. Je zou denken dat dat iets positiefs is, maar ik ben een beetje té goed in het verzinnen van rampen. Ze zegt ook dat ik minder moet nadenken, wat zo'n beetje het slechtste advies is dat iemand ooit aan iemand anders heeft gegeven.¹

1 Geloof je me niet? Denk dan vooral níét aan je juf of meester terwijl hij op deze wc zit. Zie je, ik zei het toch?

Vroeger was het niet zoals nu. Alles was altijd perfect. Ik weet dus precies hoe erg het nu allemaal is geworden.

We wonen in een oude windmolen op een klif dat door de zee wordt weggesleten. Daarom noemen ze ons de Maffe Familie, maar we zijn ook best wel cool. We hebben een glijbaan die in zee uitkomt (wat behoorlijk indrukwekkend is, maar mijn moeder is de enige die het lef heeft om hem te gebruiken) en we hebben ons eigen strand met een koraalrif (dat mijn vader heeft gemaakt nadat onze schommel over de rand van de klif naar beneden was gevallen²).

En mijn ouders waren – ooit – de beste ouders ter wereld.

Mijn vader is uitvinder; hij heeft een werkplaats en zo. Hij werkt voor een megagroot bedrijf dat **No Ahhhh Technologie** heet en dat gigantisch veel supertechnische, baanbrekende wetenschapsdingen doet. En toen hij nog gewoon op school zat, heeft hij de BAK uitgevonden.

2 Vraag me niet hoe hij dat heeft gedaan. Hij is maanden bezig geweest met stukjes koraal aan de gezonken schommel vastmaken, en die zijn eigenlijk gewoon gaan groeien.

Nee, geen vuilnisbak. Een **BAK**. Een **B**rein
Aansluiting **K**nooppunt.

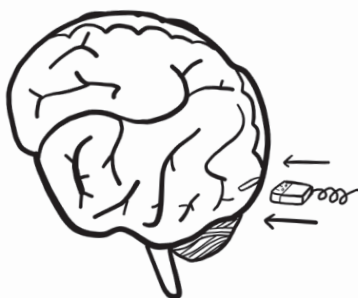
Een geweldige bak.

Een geweldige **BAK** die je in feite achter in je hoofd
steekt en waardoor je hersenen op een computer
kunnen worden aangesloten.

GEWELDIGE BAK

VERSUS

VUILNISBAK

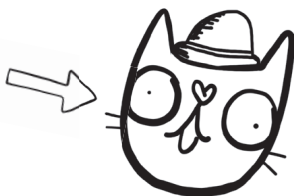

DINGEN DIE JE KUNT DOEN MET EEN GEWELDIGE BAK:

VIDEOSPELLETJES
SPELEN TERWIJL JE JE
HUISWERK
ZOU
MOETEN DOEN

GRAPPIGE KATTENFILMPJES
KIJKEN TIJDENS DE LES

VALSSPELEN BIJ
PROEFWERKEN

TIJDENS JE SLAAP
NAAR FILMPJES KIJKEN,
ZODAT JE SUPERCOOL
DROOMT

DINGEN DIE JE MET EEN VUILNISBAK KUNT DOEN:

VUILNIS IN DOEN

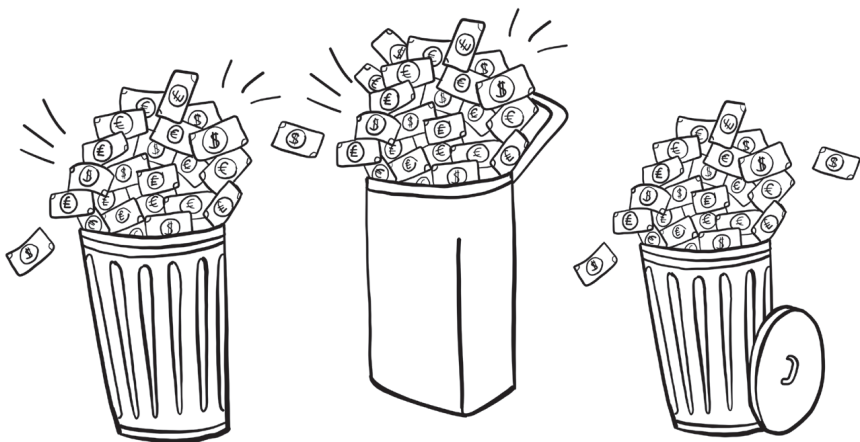
Geniaal, hè? Misschien zelfs wel zo geniaal dat je er miljonair door zou kunnen worden?

Misschien wel, als mensen niet bang waren geworden dat we allemaal cyborgs zouden worden, dus werd de **BAK** in 2029 in de hele wereld verboden. Mijn vader heeft er welgeteld nul euro aan verdiend.

ZOVEEL HEEFT MIJN VADER VERDIEND AAN
DE UITVINDING VAN DE GEWELDIGE BAK

NIKS
NOPPES
NADA

ZOVEEL HEEFT IEMAND ANDERS VERDIEND
AAN DE UITVINDING VAN DE VUILNISBAK

Je zou denken dat hij daar vreselijk van baalde, maar mijn vader lijkt zich nooit ergens zorgen over te maken. Hij heeft het altijd te druk met dingen uitvinden. En bovendien heeft hij de grappigste mop ter wereld bedacht.³

En toen ik klein was bedacht mijn vader de beste spelletjes ooit, waarbij we meestal onze oude bruine zitbank als piratenschip gebruikten.

En dan is mijn moeder er nog. Mijn moeder is een astronaut die nog niet in de ruimte is geweest.

Wat nergens op slaat, maar ze noemt zichzelf een astronaut en er is niemand die zegt: ‘Maar ben je tot je echt de ruimte in gaat geen astronaut “in opleiding”?’, omdat ze zich daardoor misschien beledigd zou kunnen voelen.

3 Dat is echt waar. Ik bewaar hem veilig in een dichtgeplakte envelop.

*Grappigste Mop Ter Wereld.
WAARSCHUWING: DEZE
MOP IS ZO GRAPPIG DAT HIJ
DODELIJK KAN ZIJN. ALLEEN IN
NOODGEVALLEN OPENEN!*

Ze heeft wel het hele trainingsprogramma voor astronauten en zo gevolgd. En ze heeft een baan in het ruimteprogramma, bij het bedrijf waar mijn vader werkt, dus ze staat op een wachtlijst voor haar eerste ruimtevlucht.

Toen ik klein was waren er nooit regels (op eentje na), en mijn vader en moeder wilden altijd met me spelen. Altijd.

DE MAFFE FAMILIE – HUISREGELS

Regel 1:

Als je in je neus wilt peuteren
en wat je ervit haalt wilt
opeten, doe dat dan in je
slaapkamer.

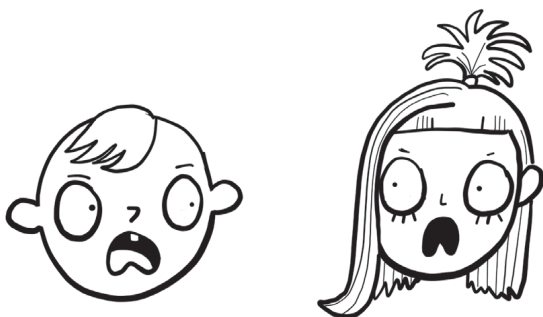
Regel 2:

Regel 3:

Regel 4:

Ze waren geweldig, en zij vonden mij geweldig.

Ik was destijds nergens bang voor. Ik had er geen idee van dat ik alles te verliezen had. Toen werd mijn broertje geboren. En ik verloor alles.

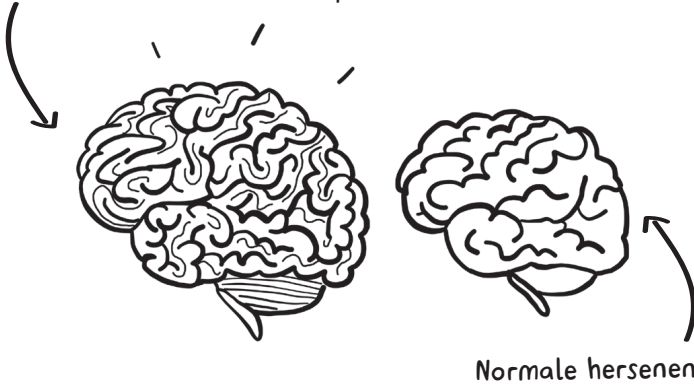

Dat was vijf jaar geleden. En **TWEE DINGEN** werden al snel duidelijk.

TEN EERSTE: Johnnie is geniaal, net als mijn vader en moeder. Misschien nog wel iets genialer. Mijn moeder at bergen sardientjes toen ze zwanger van hem was, en de dokters zeggen dat er door al die visolie extra plooien in zijn hersenen zijn ontstaan.

Ik weet zeker dat als je het oppervlak van Johnnies hersenen zou gladstrijken, ze een gebied zo groot als een basketbalveld zouden bedekken.

Johnnies hersenen met extra plooien

Toen Johnnie werd geboren was hij zo slim dat hij niet eens hilde. Hij zei iets. Een echt woord.⁴

Het is (natuurlijk) een ramp om een geniaal klein broertje te hebben. Geloof me, jij zou het ook niet leuk vinden. Dat zou niemand leuk vinden. Ten

4 Ik weet dat je me niet gelooft. Maar het is 100%, **VETGEDRUKT**, DUBBEL ONDERSTREEPT, IN EXTRA GROTE LETTERS **WAAR**.

eerste is hij overal beter in dan ik: wiskunde, muziek, natuurkunde... alles. Als ik een verhaal schrijf, schrijft Johnnie een boek. Bedenk ik een liedje, dan componeert Johnnie een symfonie. Johnnie let op alles wat ik doe, alleen maar om me vervolgens te overtroeven. Ik zweer je: als ik ooit iets zou uitvinden, dan zou Johnnie dat óók doen en een Nobelprijs winnen.

Maar dat is nog niet eens het ergste. Er is nóg iets aan Johnnie wat alles stukken erger maakt. Vele, vele malen erger.

TEN TWEEDE: Johnnie heeft een zwak linkerbeen.

Nou en? Dat klinkt niet zó erg, denk je nu waarschijnlijk. Maar de dokters maken zich zorgen. En mijn vader en moeder maken zich zorgen. **Grote** zorgen. Zijn zwakke been zal waarschijnlijk in iets anders veranderen. Op een dag zal hij misschien niet meer kunnen lopen, en misschien wordt hij zelfs nooit volwassen. Daar denk ik soms aan wanneer ik met Johnnie speel, en dan wil ik het liefst een potje janken.

Op dit moment is Johnnies zwakke been nog niet zo'n enorm probleem. Tijdens het rennen heeft hij soms een afwijking naar links. En hij heeft wat moeite met traplopen. Maar Johnnie is een genie, en

Hersenen = sterk

dingen die jij of ik vreselijk frustrerend zou vinden, daar draait hij zijn hand niet voor om. Zelfs geen vinger.

linkerbeen = zwak

Het ergste is dat we niet weten wat er precies zal gaan gebeuren. De meeste dokters zeggen dat hij steeds zwakker zal worden.

Mijn vader en moeder zeggen dat we hoopvol moeten blijven, maar die hoop – het wachten, het niet weten – drukt zwaar op ons gezin.

En die hoop is de reden dat mijn ouders nu constant bij **No Ahhh Technologie** werken, wat een heel eind rijden is en waardoor we ze de hele week niet zien. Papa werkt voor *nul* euro, maar krijgt daarvoor in de plaats subsidie om een geneesmiddel voor Johnnie uit te vinden, en mama werkt superhard om *extra* geld te verdienen om in de tussentijd van te kunnen leven.

Ik zie ze eigenlijk alleen maar op zondag. De rest van de week zorgt oma voor ons. Haar idee van voor kinderen zorgen is teleurgesteld kijken en tegen me zeggen dat ik vaker een voorbeeld aan Johnnie moet nemen.

OMA IS GIFTIG

